

Fotó: Sikelos Péter, 1965. június 9., Budapest

EXCLUSIVE

BOHÉM SINCE: 2011 JAZZ MAGAZIN

AZ EGYETLEN MAGYAR KLASSZIKUS JAZZ SZAKLAP

II. ÉVF. 1. SZÁM – 2012. FEBR.

Bohém-prognózis 2012-re külföld után, hazai koncertek között, Bohém Fesztivál előtt

 Mozgalmasnak ígérkezik a 2012-es esztendő a Bohémek háza táján. Január végén 4 nap alatt 5 koncertet adunk Németországban és Hollandiában. Elképzelhető (és egyben a hiúságunkat simogató), hogy mindenütt voltak olyanok, akik már többször hallottak minket, s régi ismerősként üdvözölték a csapatot. (Egy német hölgy még azt is tudta, hogy hét évvel ezelőtt napra pontosan mikor hallott minket élőben. Egy holland pár pedig 20 éve követi a tevékenységünket.) Nyugat-európai turnéink során már korábban is tapasztaltuk a hanyatlás jeleit (ez az ottani klubok szervezeti, anyagi hátterére és a közönség előregedésére vonatkozik, nem a jazzélet pezsgésére, mert látszólag minden rendben van), de most először hallottam, hogy (végre) az érintettek is foglalkoznak a problémával, s próbálnak megoldásokon gondolkodni a saját jövőjük megmentése érdekében.

Itthon gyakran megyünk olyan településekre, ahol a jazzkoncert (de az élőzene is) olyan ritka, mint a fehér holló. A teljes Bohém Ragtime Jazz Banddel adott

koncertjeink mellett ifjúsági ismeretterjesztő koncerteket leginkább a Bohém Trióval adunk. Idén február-március fordulóján Szabolcs-Szatmár-Bereg megyét (nyolc nap alatt 29 koncert!) és áprilisban Bács-Kiskunt járjuk majd be. Az ilyen alkalmakkor rá(nk)csodálkozó közönség soraiból mindig vannak olyanok, akik hosszú időre, netán örökre jazzrajongókká válnak. Részben a több évtizedes iskolai koncertjeink tapasztalatára, részben a koncertszervezés itthon és külföldön is tapasztalható nehézségeire való válaszként tervezzük még idén egy nagyobb szabású nemzetközi projekt (nevezhetjük mozgalomnak is) beindítását, amiről majd beszámolunk a Bohém JazzMagazin hasábjain is.

Nyakunkon az idei Bohém Fesztivál, a sorban a huszonegyedik. Tavaly már bejelentettem, hogy az anyagi nehézségek miatt nem lesz több, reméljük, hogy idén az ennek ellenére megszervezett fesztivál után nem kell ismét (és végérvényesen) megfutamodásról beszámolni. A fesztivál fellépőiről, programjáról már a 2011. decemberi számban részletesen hírt adtunk, most csak egy kis emlékeztető található ebben a számban az 5. oldalon, illetve interjú az egyik fellépővel, a boogie-zongorista Dániel Balázssal.

Külföldi vendégben addig sem lesz hiány, a februári budapesti klubunk a Kulteaiban kivételesen hétfői napon lesz (febr. 20.), mert így vendégünk lehet a zseniális, többszörös Grammy-díjas Scott Robinson, aki Ella Fitzgerald és Chet Baker zenészpártnere is volt korábban. Scott tárogató-őrült, ezért olyan műsorral készülünk, ami illik ehhez a nem tipikusan jazzhangszerhez is.

Májusban a Bohém Trióval svájci fesztivál-

és koncertmeghívásoknak teszünk eleget, nyáron több magyar fesztivál mellett kétszer Erdélyben is járunk és német-holland-angol turnénk lesz, aminek végén a Nyári Olimpia idején Londonban adunk koncerteket az Oh Yeah Day kapcsán.

Az Oh Yeah Day egyébként szépen alakul, Texasból kaptunk üzenetet január közepén, miszerint annyira felbuzdultak az első alkalom sikerén, hogy 2012-ben Oh Yeah Day Fesztivált rendeznek. És köszönték szépen a kiváló ötletet. Lám-lám, a végén mi tanítjuk meg az amerikaiakat, hogy hogyan szeressék és találják a saját zenéjüket a saját közönségüknek.

2012 sikeres Bohém-évként ígérkezik. Egyéb terveinkről csak akkor szólok, ha már nem csak terv formájában léteznek. Mindenesetre már a 2013-as külföldi fellépéseinket szervezzük, s a hazai vizek tekintetében sem rövidtávon gondolkodunk.

Legnagyobb kihívásaink egyike a Bohém JazzMagazin hosszútávú működésének (és fejlesztésének) biztosítása, de talán ezzel az üggyel jó úton haladunk. Az írások színvonalát, azt hiszem, nem kell szőgyellnünk :-)

Ittész Tamás

IMPRESSZUM:

Bohém JazzMagazin

csak Bohém VIP-tagok részére
*a Kecskeméti Jazz Alapítvány
elektronikus tagi kiadványa*

Felölős szerkesztő: Dr. Ittész Tamás

Cím: 6001 Kecskemét, Pf. 652.

Telefon: 0620/336-4620

E-mail: help@bohémragtime.com

NEM CSAK ZENE, TÁNC IS! – a cake walktól a swingig • Vajda Gyöngyvér, Janicsek Gábor

Gyöngyvér és Gábor együtt nyertek párban swingtánc-világbajnoki címet. A 25 éves Bohém-gálán is színpadon voltak. Mindketten foglalkoznak tánc történettel is, tanítanak a Táncművészeti Főiskolán.

Sztepptánc

 Az amerikai sztepptánc műfaját **tap dancing** néven az 1900-as évek elején kezdik emlegetni és a hozzá tartozó oly jellegzetes vasalt cipő az 1910-es évek végén jelenik meg a lábakon. A XX. század fordulóján népszerű volt a *shuffle* mozdulatot alkalmazni bármilyen táncban, mely mozdulatnak a lényege testsúly áthelyezéssel, csúsztatva vagy anélkül röviden a talaj érintése a lábfejjel.

A sztepptáncban több népi tánc kultúra is felfedezhető, mint pl. az afrikai *djomba* tánc (Nyugat-Afrikából az amerikai ültetvényekre hurcolt rabszolgák táncolták, főként vallási ceremóniákon), az ír sztepptánc több ágazata (itt főként a *sean-nós*, régi stílusú hatás mutatkozik meg), valamint az Angliából származó *clog* (a XVIII. és XIX. század kedvelt műfaja, fatalpú cipőt hordó munkások táncolták).

A sztepp műfajának egyik legelfogadottabb, legvirtuózabb megújító előadója [...]

[...]

A cikkben szereplő sztepptáncosok filmfelvételei az alábbi közvetlen YouTube-linkeken érhetők el:

Bill "Bojangles" Robinson:

<http://www.youtube.com/watch?v=fIQJzcldzAw>

Clayton „Peg Leg” Bates:

<http://www.youtube.com/watch?v=hTidTE3r6-o>

Nicholas Brothers:

<http://www.youtube.com/watch?v=zBb9hTyLjFM>

Fred Astaire:

<http://www.youtube.com/watch?v=Y8n7WQIXQDs>

Fred Astaire:

<http://www.youtube.com/watch?v=-pjlrMvdtw>

Fred Astaire & Eleanor Powell:

<http://www.youtube.com/watch?v=TSwDEp-XFGw>

Gene Kelly:

<http://www.youtube.com/watch?v=Vw-qlHuktJs>

Gregory Hines:

<http://www.youtube.com/watch?v=M6n1d2R5V-s>

Savion Glover:

<http://www.youtube.com/watch?NR=1&v=0XOWA0fc-dQ>

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 299 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találja meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 1995 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 10.000 Ft-ért, vagy 6x2.000 Ft-os részletekben (összesen 6 szám)!

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 299 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találja meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 1995 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 10.000 Ft-ért, vagy 6x2.000 Ft-os részletekben (összesen 6 szám)!

MINDENKI MÁSKÉPP CSINÁLJA – a klasszikus jazz stílusjegyei • Korb Attila

Attila, a Bohémekhez egykor 13 évesen kerülő harsonás, kornettes, zongorista, énekes a magyar jazzpaletta egyik legtehetségesebb figurája. Segítségével érthetőbbé válik a klasszikus jazz és más füllel hallgat majd zenét az olvasó.

A korai Louis Armstrong

lövöldözés miatt került. 14 évesen végleg elhagyhatta az intézetet és rövid időn belül aktív résztvevője lett a New Orleans-i jazzéletnek.

[...]

Mondhatnám, hogy modernebbül játszik, mint zenésztársai, de egyszerűen csak úgy játszik, mint Louis Armstrong. Az egyéni utánozhatatlan íz már itt is jelen van. Könnyed virtouzítás, fülbemászóan melodikus, ötletes dallamalkotás... Természetesen ezt King Oliver is hallotta és tudta, hogy csak idő kérdése, hogy Louis mikor lép tovább és kezdi építeni saját karrierjét. A végső elválás 1924 júniusában jött el, a kiváltó ok pedig Lil Hardin volt (Oliver zongoristája, aki időközben Louis második felesége is lett), aki arra ösztönözte férjét, hogy ne maradjon tovább Oliver árnyékában, hanem fejlessze tovább saját stílusát.

[...]

 Louis Armstrong (Louis Daniel Armstrong, 1901. augusztus 4.–1971. július 6.) jelentőségét a jazz zene kialakulásában nem lehet túlbecsülni. Az általa kreált ritmus- és dallamvilág a mai napig etalonként áll minden jazz zenész előtt. Louis New Orleans szegénynegyedében született, nagyszülei még rabszolgák voltak. Apja születése után elhagyta a családot, így Louis már fiatalon az utca gyermeke lett – alkalmi munkákkal, újságkihordással, szénlapátolással keresett pénzből próbálta segíteni édesanyját. A kornettel a javítóintézet zenekarában találkozott először, ahova egy utcai

Louis 1929-ben visszatér New York-ba és „csatlakozik” a big band mozgalomhoz, majd 1947-ben megalakítja All Star zenekarát amivel haláláig játszik. De erről majd a következő számban...

A dőlt betűvel szedett felvételek megballagthatók a <http://www.bohemragtime.com/jazzmagazin> oldalon!

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthető a Bohém Webáruházban](#) 299 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találja meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 1995 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 10.000 Ft-ért, vagy 6x2.000 Ft-os részletekben (összesen 6 szám)!

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben [letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 299 Ft-ért!
Ha a Webáruházban nem találna meg egyes cikkeket, [töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#) teljes egészében, ugyanott 1995 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#) évi 10.000 Ft-ért, vagy 6x2.000 Ft-os részletekben (összesen 6 szám)!

The graphic is split into two vertical panels. The left panel has a black background with white text: 'BOHÉM' in a large, stylized font, followed by 'Ragtime Jazz' in a smaller font, 'Fesztivál' in a large, stylized font, '2012' in a large, stylized font, and 'március 23-25.' at the bottom. The right panel has a dark, textured background with the website 'www.bohemragtime.com' at the top. Below it, the words 'BOOGIE WOOGIE' are written in large, bold letters, with a white top hat icon above the 'O' in 'BOOGIE'. Below that, 'NIGHTS' is written in smaller letters. At the bottom right of the right panel, there is a pair of shiny, black and white oxford shoes.

George Washingmachine (AUS) • Herbert Christ (GER) • Fraser Gartshore (SCO) • Trumpet Meets Organ (GER/SCO) • Frank Muschalle Trio (GER/AUT) • Will Perkins (USA) • Bohém Ragtime Jazz Band (HUN) • Swing Manouche Project (HUN) • Dániel Balázs Trió (HUN)

ELFELEDETT NAGYSÁGOK • Joe Fritz

A mindig kifogástalan eleganciájú Fritz Józsi 1997-ben Bohém-tag is volt. Rendkívül népszerű, minden szempontból egyéni stílusú klarinétos, jelenleg saját zenekarával (Joe Fritz Band) és különböző formációkkal hallható, főként Budapesten. Rengeteget tud a jazzről zenész és történész szemmel egyaránt, rovatában egy-egy kevésbé ismert kiváló zenésszel foglalkozik.

Benny Carter a multiinstrumenta- lista altszaxofonos

 Benny Carter korszakának és műfajának egyik legjellegzetesebb figurája, bár hosszú karrierjének tükrében nehéz lenne eldönteni, mikor is élte fénykorát. A '30-as években felbukkant fiatal títán és a nagy öreg veterán egyaránt sikerekben fürdött.

[...]

Bohém-tagként két élményem is fűződik hozzá, ami jellemzi ennek a kiváló embernek jellemét. 1997-ben Oslóban

játszottunk, és a fesztivál egyik nagy fellépője volt Benny Carter. Ekkor készült a 90. születésnapján bejelenteni – nagy sajtótájékoztató alatt –, hogy nem játszik többet trombitán, mert nem bír mindkét hangszerezen gyakorolni...

Az egyik reggelinél éppen kerestem valami kenyeret és egyszer csak megszólított egy késsel a kezében közelítve hozzám... Persze nagyon megijedtem, hiszen nem voltam hozzászokva érettségi után közvetlenül fekete öregemberek kései jelenlétéhez. Majd egy hirtelen mozdulattal megcsillantva 32 hófehér fogát a kést a kezembe adta és rámutatott egy nagy rúd sonkára: „Szeletelne nekem néhányat, nem hoztam le a szemüvegemet, látom magán van...”

Sajnos játszani élőben nem hallottam, de utánozhatatlan nyávogós-swingelős játéka mindig mosolyt és jókedvet varázsol arcomra. Benny Carter 2003-ban, nem sokkal 96. születésnapja előtt hunyt el.

(Szerkesztői megjegyzés Ittész Tamástól: annak a bizonyos 1997-es Oslo Jazz Fesztiválnak egyik mellékprogramjaként Benny Carter zártkörű háttérbeszélgetést tartott újságíróknak, zenészeknek. Én is felmentem Joe Murányival az oslói Grand Hotel egyik felsőemeleti különtermébe, ahová csak meghívóval lehetett bejutni. Joe a fesztivál egyik elismert vendégeként ugyanis meghívást kapott az eseményre, s vitt magával engem is. Joe rendkívül büszke volt, hogy Benny Carter egy pillanatnyi beütálás után rögtön felismerte és nevével szólítva öleléssel üdvözölte, pedig vagy húsz évvel azelőtt találkoztak, még amikor Joe Roy Eldridge-dzsel játszott. Én pedig voltam olyan marha, hogy

az akkor hármásban készült fotókat úgy elhelyeztettem, hogy azóta sem találom. De egy Carterrel kettesben készültet meglettem, ez látható fent. Az 1994-es montreáli ragtime fesztivál pólóját Carter elegáns öltönye mellett a nyári meleg ellenére már akkor is szegyelettem, utólag meg még szembetűnőbb, hogy hogyan tud valaki 90 évesen ilyen elegáns maradni, míg a feltörekvő ifjúság ennyire igénytelen. Carter öltözékével is a közönségének, a zenének adta meg a tiszteletet.)

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 299 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találna meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 1995 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 10.000 Ft-ért, vagy 6x2.000 Ft-os részletekben (összesen 6 szám)!

SZUBJEKTÍV JAZZSAROK • Kovács Tamás

Kovács kecskeméti és jazzharsonássá válásában fontos szerepe volt a Bohém Fesztiváloknak. A jazzfőiskolás évek után a Jazz Steps harsonása lett, de több zenekarban is szívesen látják mint „állandó kisegítőt” (így természetesen többször volt a Bohémekkel is koncerten és turnén). Megrögzötten hisz a klasszikus jazz nagyszerűségében, egyéni hangú írásaiban elsősorban stílári és minőségi kérdéseket boncolgat – rendkívül szórakoztatóan.

A tradicionális jazz hallgatóközönsége itthon és külföldön

Nemrég volt szerencsém Ausztráliában zenélni. Egy kis fesztiválra utaztunk ki. A fogadtatás nagyon szívélyes volt. A 70-80 éves nénik, bácsik korukat meghazudtoló agilitással vetették bele magukat a jazzfesztiválozás élvezetébe. Sokuk egy pohár jóféle bor vagy korsó sör mellett üldögélt, mások táncoltak, énekelték az ismert örökzöld jazznótákat. Volt egy kedves hölgy, aki nem csak dallamosan affektáló beszédével, de sajátos ruhájával is, mondhatni, üde színfoltja volt a fesztiválnak. Díszes, cicomás felsőöltözékéhez mindig egy, ahhoz színében és díszítésében tökéletesen passzoló kalapot viselt. Egy alkalommal, miután megdicsértük egyedi ruháját, éneklő hangon, büszkén megjegyezte, hogy 65 kalapja van.

[...]

Amíg nálunk a kommunizmusban – persze szigorúan állami kontroll alatt – csak az igazán fiatalos és friss zenék, a *beat* és a *rock* vetették meg lábukat a „nóta-őrület” mellett, addig Amerikában a már fentebb említett nagy tömegeket vonzó új trendek mellett a dixieland másodvirágzását élte. A '60-as évek elején Angliában Chris Barber koncertjein a fiatalok még mindig nagy termeket töltöttek meg, annak ellenére, hogy abban az időben már tombolt a Beatles-hisztéria. Itthon hiába nyomult a

Benkó-zenekar és társaik, a tradicionális jazzre csak egy meglehetősen szűk réteg volt fogékony. A falusi dáriidókon, a lakodalmakban, a sarki korcsmában meg egyáltalán, ha mulatozásról van szó, régóta egyeduralkodó a nóta. Népszerűsége töretlen a Lakodalmos Lajos- és Fásy Ádám-féle zenei bűnözőknek köszönhetően.

[...]

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 299 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találja meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 1995 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 10.000 Ft-ért, vagy 6x2.000 Ft-os részletekben (összesen 6 szám)!

HÁZIMUZSIKA MINDENKINEK • Fodor László

Laci a Hot Jazz Band klarinétosa, a Bohémekkel 1990 és 2000 között 10 évig muzsikált, Gödöllőn fiatalokból álló dixieland-csapatja is van. Az utóbbi adta az ötletet, hogy amatőr zenekaroknak is használható kottamellékletet (három fúvós, basszus akkordokkal) produkáljon minden számba – ha a VIP-tag nem zenél, a rokonok, ismerősök között biztos akad egy-két hangszeres.

Dream a Little Dream of Me

 Sok szeretettel köszöntök mindenkit, aki kíváncsian és érdeklődéssel „lapozgatja” ezeket az oldalakat. Mivel ez a 2012. évi első szám, természetesen Boldog Új Évet és kitaratást kívánok 2012-re! Egy csodálatos melódia dixie-hangszerelését láthatjátok, melyet majd minden korabeli zenekar játszott, de ezen túlmenően a mai pop vonal is feldolgozta, így aztán gyakran hallhatjuk a kereskedelmi rádiókban is. Ez

mutatja, hogy a dal ma is nagyon népszerű. A *Dream a Little Dream of Me* (Álmodj rólam egy kis álmot) stílusos előadásmódja szerintem azon múlik, hogy a fúvósok és a ritmusszekció ne keverje össze a feladatát. Ezen azt értem, hogy míg a fúvósoknak nagyon puhán, lágyan, kicsit a tempót megfogva kell játszani a melódiát, addig a ritmusszekció (legyen az gitár, bendzsó vagy zongora, tuba vagy bőgő) keményen (nem hangosan!), ritmikusan teszi a dolgát, mintha nem a világ egyik legszebb dalát kísérné, hanem feladatot teljesítené. Ez természetesen minden dalra igaz, de különösen a lassú számokra, már csak azért is, mert az eljárt-

zás hevében hajlamos mondjuk egy mély érzésű gitáros lírai módon kísélni, ez azonban – bármennyire is rossz ezt leírni, de – árt a nótának. Ez a dal sikeres előadásmódjának záloga. Jó muzsikálást és kísérletezést kívánok!

Figyelem!

A zongorával és dobbal kiegészített kotta letölthető a Bohém Webáruházból, és ugyanitt elérhető a teljes szám is, előre meghangszerelt szólókkal, befejezéssel, komplett hangszereléssel, koncertkész állapotban:

<http://webshop.bohemragtime.com>

Dream A Little Dream Of Me

Moderato (♩ = c. 90)

Music by Fabian Andre
arr.: Lafo

VAMP CHORUS

B♭ Cl.

B♭ Tp.

Tb. Solo

Tu.

A m7 Am75b/F G 6 E♭7 D9 G 6 D9 G 6 E♭7 D9

7

B♭ Cl.

B♭ Tp.

Tb.

Tu.

G 6 E79b A m7 Am75b/F G 6 E m7 A m7 D9

13

B \flat Cl.

B \flat Trp.

Tb.

Tu

G 6 E \flat 7 D9 G 6 E79 \flat A m7 Am75 \flat /F

19

B \flat Cl.

B \flat Trp.

Tb.

Tu

G 6 E \flat 7 D9 G 6 C7 F7 B \flat 9 E \flat 6 Cm7 Fm7 B \flat 9 E \flat 6 Cm7 Fm7 B \flat 9

25

B \flat Cl.

B \flat Trp.

Tb.

Tu

E \flat 6 Cm7 Fm7 B \flat 9 E \flat 6 D9 G 6 E \flat 7 D9

31

B \flat Cl.

B \flat Trp.

Tb.

Tu

G 6 E79 \flat A m7 Am75 \flat /F G 6 E \flat 7 D9 G 6 D9

PANNON JAZZVILÁG • Simon Géza Gábor

SGG elsősorban diszkográfus, 1964 óta kutatja a magyar jazz történetét, a Magyar Zenetudományi és Zenekritikai Társaság alapító tagja, a www.jazzkutatás.eu című lap főszerkesztője, jónéhány Bohém-album kiadója. Legkedvesebb témájából, a magyar klasszikus jazz (nagyközönség számára szinte teljesen ismeretlen) történetéből szemezget cikkeiben, a magyar ragtime-től a magyar swingig. Csemege!

A Sternberg Híradó Jazz-album

Magyarország, illetve a magyarok sok jazzeseményben az élen jártak, sokszor megelőzve az őshazának tekintett Amerikát is. Egészen különleges ebből a szempontból a jazz szakirodalma is, amelynek egyik igen korai megnyilvánulása, Molnár Antal *Jazzband* című könyve nemcsak az egyik legkorábbi jazzkönyv a világon, de tudomásunk szerint az egyetlen, amely az 1928-as első kiadás után igen rövid időn belül legalább újabb három kiadásban is megjelent, többek között egy olyan alkalmi borítóval is, amely a „Magyar Könyvhét 1931” pluszfeliratot viselte a címlapon. Mint ilyen alapkötet, amelynek sajnós nem volt alternatívája, mert évtizedekig nem jelent meg más kötet a műfajról, jelentősen befolyásolta a jazzről kialakított hazai képet.

[...]

A budapesti Sternberg királyi udvari hangszergyár 1934 tavaszától vállalati reklámlapként jelentette meg a *Sternberg Híradó* első számait, amelynek szerkesztője Sternberg Ferenc, a cég egyik igazgatója volt. A néhány esztendeig létezett lap valamennyi számában volt jazzanyag, de csak egy szám, az 1935. január 31-én megjelentetett *Sternberg Híradó Jazz-album* foglalkozott kizárólag a jazz műfajával. Így ez a kerekén 100 oldalas lap lett az első igazi magyar jazzújság. [...]

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 299 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találja meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 1995 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 10.000 Ft-ért, vagy 6x2.000 Ft-os részletekben (összesen 6 szám)!

Joe Murányi kórházban 84 éves születésnapí nyílt levél

Az alábbi írás a Bohémélet c. Bohém-blogon jelent meg, alább minden változtatás nélkül közöljük.

Joe Murányi, a Louis Armstrong All Stars utolsó klarinétosa, Roy Eldridge és minden fontos klasszikus jazzmuzikus zenésztársa, itthon mindenki Joe bácsija ma, 2012. január 14-én 84 éves.

Boldog születésnapot, Joe! Vagyis Happy Birthday, ha úgy tetszik! Végül is amikor beszéltünk, akkor is sokszor váltottál angolra. Főleg, ha zenéről volt szó, vagy az utóbbi időben, ha a betegségedet, a nyavalyáidat taglaltad. De tavaly, mikor egyszer-kétszer felhívtalak, meglepően jól beszéltél magyarul, akkor is magyarul akartál válaszolni, amikor direkt angolul kérdeztelek. S bizony még az orvosi szakszavak egy részét is tudtad magyarul. Nem tudom, mennyire tudsz most ünnepelni, de jó lenne, ha elfelejtenéd egy kicsit azt a kórházi intenzív osztályt, ahol már négy hete vagy. Tudom, hogy gyenge a szíved és ilyenkor az ember hajlamos más fontosnak tartani, mint a saját születésnapját. Ha veled nem is beszélhettem, de Jorunnal, a feleségeddel emailezünk, tudok rólad mindent. Azt is tudom, hogy felvidultál, amikor meghallottad, hogy neked szenteljük a két januári Bohém-klubot. Egész pontosan azt írta Jorun, hogy: „He lit up for a short

moment when he heard you were going to honour his 84th birthday by playing all the tunes you have learned from him. But then his eyes closed again.” Na, ez a második mondat, ez a szemlecsukódsi, ez nekem nem tetszik, Joe! Régebben akárhányszor bementem hozzád a szállodai szobádba, Budapesten, Kecskeméten, Oslóban, szinte mindig éppen tornázzgattál valamit, feküdtél a földön és mindenféle erősítő gyakorlatokat csináltál, miközben magyaráztad, hogy mi legyen az esti műsor, vagy hogyan legyen a hangszerelés egy-egy számban. Amikor 14 hónapja New Yorkban meglátogattunk Karacs Feriékkel, akkor is klarinétoztál egy kicsit, két operáció között is készültél arra, hogy még tudj majd játszani néha koncerten, vagy egy közeli jazzklubban.

Szóval szeretném, sokakkal, nagyon sokakkal egyetemben, ha még most is készülnél arra, hogy kijössz onnan. Hogy játszol még néhány számot. Hogy a 85. születésnapodat otthon, baráti körben ünnepeled. Ilyesmikre készülj, apróságokra! Egyelőre csak lélekben, de úgy igen! Ne hagyd el magad! És minket sem! Még nem rendszerezted a kottáidat, még nem fejezted be az Armstrong-könyvedet (mióta is írod? először tízegyhány éve Berlinben olvastál föl nekem részleteket belőle), sőt várnak az unokáid is, a nagyobbik talán el is játszaná már neked klarinéton a Tango Palace-t.

Mi biztos eljátsszuk a tiszteletedre január 17-én Kecskeméten és 19-én Budapesten a Bohém-klubokban a Tangót, meg mindent, amit tőled tanultunk, veled játszottunk. Amikor összeszedtem a közös számainkat, akkor döbbsentem rá, hogy mennyi minden apró pluszt adtál hozzá mindegyikhez. Van, amit a Te ötleted alapján hirtelen a stúdióban hangszereltünk még 1992-ben és

azóta is úgy játszunk, van, aminek a Versejét tanultuk tőled, van, amit a Te hangszerelésedben játsunk – és játszunk majd Murányi-kompozíciókat is. Lesz Storyville Swing és I Dig Satch. Az utóbbival kapcsolatban emlékszel, mennyit pöröltünk a harmóniameneten? De Oslóban 1997-ben magaddal vittél vendégségbe egy jazz-zenészhez, hogy el tudjuk játszani ketten és büszke voltál a dalodra A zenére és a szövegre is. Én meg rád. Meg persze arra, hogy velem akartál duóban játszani. Aztán a végén még Fodor Laci hangszerelése is annyira megtetszett neked, hogy megvetted tőle és Te is úgy játszottad azután mindenkiel. Ezek nagy elismerések voltak nekünk. Sőt, a minap találtam egy elmosódott faxot, amit 2000-ben küldtél nekem, mivel akkor került a kezébe a neked írt számom, a Joe's Swing. Te pedig szöveget írtál hozzá, meg is voltál elégedve az eredménnyel. Most, 12 év után meghangszereltem, el is játszunk. Azt írtad, 50-50%-ban közös a szám, szerzőtársak vagyunk. Hát akkor gyere ki a kórházból gyorsan, mert most elkezdjük játszani a Bohémekkel a közös nótánkat, dől majd a jogdíj, de azt Neked még el is kell költened! Az még néhány év, mire eljut hozzád a jogdíj, úgyhogy pihentél már eleget azon a New York-i intenzív osztályon, ideje kint is lenned.

Azt írtad ebben a 2000-es faxban, hogy „Oh, my life's career dream was realized in August, I finally played a gig in Poland! What else is there left?” Hát, még sok minden van, rengeteg minden. És már nem Lengyelországban kell játszani, nem is Magyarországon, vagy álmaid másik helyén, Erdélyben (ahová szintén eljutottál végül), csak otthon egy kicsit. Meg hát azért, intenzív osztályra nem tudok betelefonálni. Ja, Miki üzeni, hogy bodzaszörpöt küldene, ha kijössz. Gondolom, a 2010-es már rég elfogyott...

Azt is írtad abban a faxban, hogy „Hello to all the faces (pofák!) in the band & all my thousands of fans in Kecskemét!” Hát most a Bohém-pofák, meg a kecskeméti és más magyar rajongóid ezrei, a banki barátaid és a magyar jazz-zenészek nevében kívánok boldog 84. születésnapot! Isten éltesen, Joe bácsi!

Ittész Tamás

Ui.: A levelet angolul is elküldtem Joe feleségének, aki felolvasta azt Joe-nak a kórházban. Figyelmesen végighallgatta, Jorun beszámolója szerint meghatódott – és persze mindenkit üdvözöl. Egyébként pont 84. születésnapján került át az intenzív osztályról a rehabilitációs osztályra. Természetesen, ha Joe Murányi egészségi állapotában bármi érdemleges változás áll be, a Bohém JazzMagazinban jelezzük.

EMAILEK EDMONTONBÓL • Zipernovszky Kornél

Kornél jazzújságíró (egyébként a transzformátor feltalálójának, Zipernowsky Károlynak a leszármazottja), alapítója és sokáig rovatvezetője volt a Gramofon jazzrovatának, a Fidelio jazz- és világzenei rovatát vezette. Nyakig benne volt jőpár jazz-világsztár magyarországi turnéjának lebonyolításában és a Bohém Fesztivál körüli sajtós tevékenységekből is bőven kivette a részét. Most egy évig Kanadában él, onnan jelentkezik – nem csak kanadai tárgyú írásaival.

Így láttam Boldent 1. A legenda és a valóság

Buddy Boldent általában a jazztörténet első műfajteremtő, meghatározó művészenek tartják, pedig sokan csak hallomásból ismerték. Vagy még úgy sem. Felvétele nem maradt fenn, legendája viszont – talán éppen ezért – egyre gyarapszik. Sorozatunk első darabja a tényeket sorolja és a mítosz vadhajtásait nyesegeti.

nagyívó belőle, hogy csillapítsa bajait, és nem fordítva, mint sokáig gondolták. Félni kezdett a hangszerétől, családját ágyban ápolta. De egyre kiszámíthatatlanabbá, erőszakossá vált velük, olyannyira, hogy többször rendőrt kellett hívni. Második, 1907-ban történt előzetes letartóztatásából már soha sem tért haza: az East Louisiana State Hospital-ba vitték, ahol néhányszor még játszott a beutaltak zenekarával. Egyre magába zuhantabban 1931-ig élt. Diagnózisa mai szaknyelven feltételezhetően: paranoid skizofrén.

[...]

A jazztörténet kezdeteinek is megvan a maga Szent Grál-kelyhe: állítólag Bolden mégiscsak készített egyszer egy viasztekeres-felvételt. Sokan keresték, de nyomára még senki sem bukkant. Utolsó nyilvános fellépése 1907-ben volt, ami után kezdték elfeledni, később mégis szárnyra kapott a legenda.

[...]

1900-ra már King Boldenként ismerték az egész városban. Megtanulta a helyhez alkalmazni a játékmódját, ahol saját zenekarával fellépett. Negédes, tisztességtudó zenét adtak elő egyik nap, funky, „patkányosat” másik nap, például a *Low Down Blues* is benne volt repertoárjában. A tánccsarnokokban is egyre inkább a szenvedélyesebb zenét preferálták.

Bolden 1906-ban kezdett szétesni, fejfájás, látomások gyötörték. Inkább azért lett

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthető a Bohém Webáruházban](#) 299 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találja meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 1995 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 10.000 Ft-ért, vagy 6x2.000 Ft-os részletekben (összesen 6 szám)!

DZSESSZTÉTIKA • Matisz László

Matisz László jazzújságíró (sőt, visszavonult jazz-zenész is: szaxofonos-fuvolista), a Gramofon jazzrovatánál dolgozott, a Sziget jazzprogramjait szervezte, közreműködött rengeteg jazznagyság magyarországi turnéjának lebonyolításában, évekig a Bohém Fesztiválnak is sajtósa volt. Esztétikai tárgyú, esztétikai megközelítésű cikkeiben nagyon fontos dolgokat mond ki. Figyelni kell rá!

Miről szól a jazz? 2.

A jazzben a kezdetektől napjainkig tapasztalható metamorfózis természetesen nem csak formai, hanem tartalmi változást is takar. A zene értelmét illetően eleinte elég volt a szabadság, vagy inkább felszabadultság érzetét keltő zenei-zenélési kifejezőmód; egy szűkebb közösség dacos vitalitása, a prózai valósággal, a „racionális” látszatvilággal szemben. A zene ekkor még csak az örömről, esetleg egyfajta szabadosabb életfelfogásról szólt (melyhez azért jó, ha kéznél volt egy kis „anyag”, vagyis alkohol és drog). Később a színvonalas szórakoztatás és persze a siker kedvéért zsakettes, médiakonform hangnemre váltott a jazz (ez volt a swing-korszak), mely így – néhány komponista, zenekarvezető vagy szólista remeklésétől eltekintve – alig volt jelentősebb, mint bármely más korabeli könnyűzenei irányzat. (Ezeknek kultúrtörténeti értékét ma már persze nem vitatjuk.)

Előforduló dilemma, hogy vajon a jazzt hová, melyik oldalra tegyük. Egyes vélemények szerint a komoly- és a könnyűzene közötti különbség legkézenfekvőbb ismerve, hogy az utóbbi erősen, gyakran túlhangsúlyozottan ritmizált; ebből adódóan önkéntelen mozgásra, hovatovább (jobb esetben) táncra készíti a hallgatóságát.

[...]

A jazztéma, amit szerzője eredetileg is annak szánt, nem idealista, nem romantikus, nem szentimentális, nem magasztos és nem teátrális. Tehát olyan gondolat, vagy értelmezés nem létezik a jazzben, melyet a felsoroltak jellemeznének. Olyan tartalom viszont, mely a vitalitáshoz, a lázadáshoz, a szenvedéshez, az emberi méltósághoz, vagy egyfajta flegma kívülálláshoz kapcsolódnak, annál inkább.

[...]

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 299 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találja meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 1995 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 10.000 Ft-ért, vagy 6x2.000 Ft-os részletekben (összesen 6 szám)!

JAZZKANCELLÁR KALANDJAI • Szalóky Béla

Béla a legsokoldalúbb magyar jazzmuzikusok egyike. Eredetileg harsonás, a Benkó Dixieland Band kornettese, a Police Big Band vezető karmestere ("civilben" ezért rendőr őrnagy). Megjárta nagy fesztiválok, híres jazzklubok sorát, mindenütt ott volt, ahol egy világsztár felbukkant, rendszeresen játszik jazznagyságokkal. Elsősorban a velük közös élményeit, sztorijait osztja meg cikkeiben.

Hogyan nem „jam”-eltem Chuck Hedges-zel

A válasz igen egyszerű: elbaltáztam. Elbaltáztam egy lehetőséget 1999-ben... És a mai napig annyira haragszom magamra emiatt, hogy ritkán állok szóba magammal, akkor is rendszerint összevitatkozok velem. Mea culpa ide, mea maxima culpa oda, meg vagyok sértődve rám.

Kezdjük az elején: ideborítom a történet kulcsszavait, azok kedvéért, akik nem akarják végigolvasni a cikket: megkapják a lényegét tömören, így még az a szabadságuk is megvan, hogy olyan sztorit barkácsolnak maguknak, amelyet csak akarnak. A többiek meg kénytelenek lesznek megismerni az én verziómat, Tisztelt Bíróság!

[...]

Kevésbé kiműveltek (mondjuk nem én, hanem az a Szalóky Béla, akivel a történet miatt haragban vagyok) ezt úgy fogalmazzhatják meg (feltéve, hogy semmiképpen nem állnak el attól a szándékuktól, hogy fogalmazzanak): most melyik kezembe harapjak bele? Ügyeskedni próbáltam, úgy okoskodtam, hogy itt is egy kicsit, meg ott is egy kicsit. (Akinék ez a harcmodor valaha bevált, azt kérem, hogy névvel és címmel jelentkezzen a szerkesztőségben!)

[...]

Drága Olvasó! Tommy Saunders, Ruby Braff, Wild Bill Davison, Bobby Hackett, Chuck Hedges, Joe Murányi, Vic Dickenson, Peanuts Hucko, Bob Wilber, Bud Freeman... Ezekből a nevekből nem kell összerakni semmiféle történetet. Hallgatni kell Őket és szeretni.

A kép a történet idején készült La Crosse-ban a két Allreddel. A megkérdőjelezhető ízléssel kiválasztott öltözékem a BRB show kelléke volt.

Az itt hiányosan közölt cikkek teljes terjedelmükben

[letölthetők a Bohém Webáruházban](#) 299 Ft-ért!

Ha a Webáruházban nem találja meg egyes cikkeket,

[töltse le a Bohém JazzMagazin aktuális számát](#)

teljes egészében, ugyanott 1995 Ft-ért!

A Bohém JazzMagazin [előfizethető a Bohém-honlapon](#)

évi 10.000 Ft-ért, vagy 6x2.000 Ft-os részletekben (összesen 6 szám)!

XXI. BOHÉM FESZTIVÁL ELŐZETES!

Mr. Firehand, a bugista zongorista

Győrben született? 22 éves?

Ennyi idősen már boogie-woogie-t játszik?

Rákérdezhettek? Dániel Balázs?...

Füstös-Simon Zsuzsanna interjúja

 – Hol és mit tanultál/ tanulsz – vagy ez egyértelmű kérdés egy zenész esetében?

– Ha erre célzol, nem zenei ágon tanulok. A budapesti Corvinus Egyetem gazdaságinformatikus hallgatója vagyok. 14 évesen kezdtem zongorázni, ezt követően hamar a boogie-woogie felé vettem az irányt. A boogie-t hazánkban kevesen játsszák, ezért autodidakta módon tanulom, de magántanárok segítségével más stílusokba (stride, blues, swing) is belekóstoltam. Nagy megtiszteltetés, hogy többek között Pleszkán Frigyes jazz-zongoristától is tanulhattam.

– A zene szeretete honnan jött? Családi örökség, vagy személyes tulajdonság?

– Talán mindkettőből egy kevés. A szüleim nagyon szeretnek zenét hallgatni, anyai ágon több rokonom is foglalkozott zenéléssel, tehát innen jöhetett tudat alatt a zene szeretete. Úgy tűnik azonban, hogy – pozitív értelemben – kissé kakukktójas vagyok, mert ennyire mélyen és tudatosan senki nem foglalkozik zenéléssel a családomban. Emlékszem, hogy kiskoromban apukámmal esti mese helyett, gyakran hangszerrekről szóló könyveket nézegettünk, már akkor nagyon érdekelt egy-egy hangszer felépítése és megszólaltatása.

– Azt olvastam rólad, hogy egy véletlen folytán akadtál rá erre a műfajra és, azóta megszállottja

vagy. Hogy is van ez? Meghallgattál pár számot, és már elő is tört belőled a boogie-woogie lazasága?

– Félig igen, félig nem. Egész pontosan az történt, hogy egy regionális tehetségkutató versenyre készültünk egy dobos barátommal, és interneten böngészőtünk, hogy mit játszunk, ami jól szól dobon és zongorán. Rábukkantunk egy rövid, mindössze fél perces felvételtre, amin egy vidám, virtuóz és lüktető számot játszottak. Egész nap ezt a rövid részletet hallgattam, mert a fejemben zakatolt, úgy éreztem muszáj kiderítenem, hogy mi is ez a zenei stílus. Miután ez sikerült, a többi már jött magától, azóta valóban a megszállottja vagyok, viszont a lazaság nem tört elő belőlem rögtön, de a késztetés igen, hogy „én márpedig ezt akarom játszani”. Ez az elszántság azóta is tart, és egyre csak erősödik.

– Egyébként „bugisan” laza vagy a mindennapokban is, vagy stresszelsz, például fellépések előtt?

– Érdekes, de a mindennapokban abszolút visszafogott ember vagyok, ez a stílus ellenben ennek szöges ellentéte. Mikor a színpadra lépek, teljesen megváltozom, magával ragad a boogie-woogie örület... Egy-egy nagyobb fellépés előtt még mindig van bennem némi stressz, de az első hang leütése után rögtön elillan. Mivel nem vagyok a szavak embere, ezért inkább a szöveges átvezetők miatt szoktam izgulni, mintsem a számok miatt, de ez hétpeccéses titok. :)

– Mi is ez a boogie-woogie? Honnan ered pontosan?

– A boogie-woogie amerikai zenei műfaj, a jazz egyik ága. A '30-as, '40-es években volt a legnépszerűbb, kezdetben kocsmákban játszották. A boogie-woogie klasszikusaként három zongoristát tartanak számon: Albert Ammonst, Pete Johnson és Meade Lux Lewist, mert az ő kezük alatt indult el a boogie-woogie örület. Számos zenészt az akkoriban újdonságnak számító gőzmozdonyok lüktetése ihlette meg egy-egy szám komponálásakor, és ez köszön vissza a boogie-woogie állandóan ismétlődő baszszuskíséretében. Ezt a bal kéz játssza rendületlenül, míg a jobb kéz e fölé improvizálja a dallamot. A boogie-woogie az egyik legnehezebb zongorázási technika, nem véletlen, hogy kevés igazán jó képviselője van.

– Ha már említetted az improvizálást, meg lehet határozni, hogy ennél a műfajnál hogyan oszlik meg az improvizáció, és a kottakövetés aránya?

– A műfaj – mivel gyökere főként a blues zene – rendkívül improvizatív, gyakorlatilag kottából nem is játszzák. Természetesen lehet pár kottát találni, de igazán csak úgy lehet megtanulni, ha a műfaj klasszikusait hallgatjuk. Az improvizálás leegyszerűsítve úgy történik, hogy a zongorista általában minden kör elején egy új figurát, ún. riff-et játszik (pontosabban improvizál), majd ezt ismétli és variálja tovább egy-egy perióduson keresztül.

– Mit érez egy zenész, amikor játszik – vagyis mit érzel Te mint zongorista játék közben?

– A boogie-woogie „örömmzenélés”, így röviden azt is mondhatnám: örömet. Játék közben az ember teljesen fel- (és el-) szabadul, átadja magát a zene lüktetésének. Számomra nagyon fontos, hogy folyamatos kommunikáció alakuljon ki a közönséggel, hiszen ha ők jól érzik magukat, akkor én még többet tudok kihozni magamból.

– Hogyan gondolsz vissza az első fellépésedre?

– Az első önálló estem képei még mindig élénken élnek bennem. Egy győri, 100 fős zenei klubban játszottam teltház előtt. Csak egy szál zongora és én. Mondanom sem kell, hogy mennyire izgultam... Életem meghatározó élménye az, hogy az első fellépéskor a közönség hihetetlen gyorsasággal hangolódott rá az általam interpretált muzsikára, és ugyanilyen hihetetlen hévvel élvezte a játékot. A produkció után azonnal megkértem szüleimet, hogy a következő évben egy kicsit nagyobb helyen szervezzünk koncertet. Így esett a választás a Győr első számú koncerttermeként számon tartott (550 fő befogadására képes) Richter Teremre, ahol azóta is rendszeresen megrendezésre kerülnek a „Magyarországi Boogie-Woogie és Blues Est”-ek.

– Melyik volt a legemlékezetesebb koncerted – gondolkodok itt bakira, vicces sztorira, vagy különleges ovációra?

– Szerencsére bakim eddig még nem volt, viszont hál'Istennek a másik kettőből tudok szemezgetni. Az egyik legemlékezetesebb ováció számomra az Első Magyarországi Boogie-Woogie és Blues estemen történt. Az utolsó session után levonultunk a színpadról, de hallottam, hogy a közönség még tapsol. Mondtam a fellépőknek, hogy menjünk vissza egy utolsó meghajlásra, s amikor visszamentem a színpadra láttam, hogy az egész koncertterem, beleértve az erkélyt is állva tapsol. Soha nem felejttem el azt az érzést!

– Mennyit gyakorolsz naponta? Egyáltalán tudatosul benned, hogy most „gyakorolni kell”, vagy csak odaülsz a hangszered elé, és már játszol is?

– Nagyon változó. Van úgy, hogy csak fél órát, de van, hogy öt órát is zongorázom. Mindenesetre próbálom úgy beosztani a napjaimat, hogy minden nap tudjak gyakorolni. Jól ráéreztl a kérdésedben a valóságra, hiszen csak egyszerűen odaülök a zongorához, és már szól is a muzsika. Egyáltalán nem érzem kényszernek, hogy gyakoroljak, hiszen amit szívesen tesz az ember, arra nem sajnálja az időt. Nekem kikapcsolódás a zongorázás, ha bármi bánatom vagy gondom van, csak odaülök és megszűnik körülöttem a világ.

– Mesélj a művésznevedről! Kitől kaptad? A név magáért beszél, de mit lehet tudni az eredetéről?

– A Mr. Firehandet hosszas töprengés után én találtam ki. A hivatalos válasz az, hogy szerettem volna egy olyan művésznevet, ami utal arra, hogy a virtuóz és gyors boogie-kat kedvelem. A nem hivatalos pedig az, hogy a külföldiek képtelenek kimondani a Balázs nevet, továbbá mindig Danielnek hívnak, pedig az a családnevem. Gondoltam leszek Mr. Firehand, azt meg tudja mindenki jegyezni.

– *Hogyan telnek egy huszonéves művész békőnapjai?*

– Kettős életet élek, ugyanis ha épp nem az egyetemen, akkor a zongorám előtt ülök. Igyekszem a lehető legtöbbet gyakorolni minden nap, ahogy időm engedi. Hetente járok táncolni (naná, hogy boogie woogie-t), az is kikapcsol. A gyakorlás fejében viszont sok buliról le kell mondanom, mert különben nem lennék ezen a szinten. Bízom benne, hogy a mostani áldozatok megtérülnek. Pontosabban már most látom, hogy megtérülnek, hiszen a koncertek alkalmával sok zenész barátot szereztem, akikkel már több mulatságos és felejthetetlen élményben volt részem.

– *Bizonyára sokan cserélnének veled hírnév tekintetében. Hogyan éled meg ilyen fiatalon a népszerűséget?*

– Nagyon jó érzés, hogy sokan szeretnek, és egyre többen megismernek. Éppen Kecskeméten történt meg velem, hogy egy hasonló korú szimpatikus srác a fellépésem után odajött hozzám és autogramot kért. Eddig még semmi különös nincs a történetben, viszont nagyon meglepett, hogy Művész Úrnak szólított. Tudom, hogy a tiszteletét fejezte ki, de annyi idősen fel sem merült bennem, hogy így szólítsanak meg.

– *Mit tekintesz a legnagyobb sikereidnek? Mire vagy leginkább büszke?*

– Három dolgot emelnék ki nagyon szívesen. A külföldi fellépéseim közül arra, hogy játszottam már Ausztriában, Németországban, Svájcban, Lengyelországban és Franciaországban – ez utóbbiban a világ legnagyobb boogie-woogie fesztiválján. Ezenkívül büszke vagyok, hogy két CD-m is megjelent már. Az első szólólemezem, a másodikon a triómmal játszottunk. Végül házigazdaja vagyok a „Magyarországi Boogie-Woogie Est”-eknek, mely az

egyetlen olyan produkció Magyarországon, ami ezt a pezsgő zenei műfajt helyezi középpontba. Külföldi és hazai zenészek lépnek fel itt, két akusztikus zongorára épülő show keretében.

– *A már elért nagy sikerek után milyen álmaid vannak még a jövőre nézve?*

– Legnagyobb álmom, hogy Magyarországon egy nemzetközi hírű boogie-woogie fesztivált rendezhessek, ami talán már nem is tűnik olyan távolinak, mert idén decemberben megvalósulhat. Terveim szerint az eddigi nagyszerű „Magyarországi Boogie-Woogie és Blues Est”-ek koncertsorozat idén már fesztivállá növi ki magát. Külföldön ebből a stílusból tömegeket megmozgató többnapos fesztiválok szerveznek, szeretném, ha hazánk is bekapcsolódna ebbe a vérkeringésbe. Céлом továbbá, hogy tovább népszerűsítsem a műfajt, sok koncerttel és saját CD-kel.

Kívánom, hogy céljaid eléréséhez a boogie legyen veled!

Füstös-Simon Zsuzsanna

Egyedülálló ajánlat! egyszeri kedvezmény a Bohém JazzMagazin olvasóinak a Bohém Webáruházban!

Magyar Jazz- történet

 A Bohém JazzMagazin minden számában van egy olyan jazztárgyú kiadvány, ami az adott szám megjelenésétől számítva egy hónapig kedvezményesen

kapható a [Bohém Webáruházban](#). Ebben a számban ez egy különleges könyv, ami CD is, rögtön kettő: a Magyar Jazzkutató Társaság által kiadott Magyar Jazztörténet című 350 oldalas (keménykötésű, színes papírborítás) könyv ugyanis a hátsó fedőlap belsejébe illetve 2 CD-t is tartalmaz mellékletként. A könyv most 2012. március 10-ig 40% kedvezménnyel, összesen csupán 6.600 Ft-ért kapható az oldal alján található kód felhasználásával!

A Magyar Jazztörténet 1999-ben jelent meg, sok szempontból (elsősorban a diszkográfiai adatokat tekintve) a XX. század legvégéig aktualizált tartalommal. A történeti rész tulajdonképpen a magyarországi jazz előtörténetével, a fekete Ira Aldridge 1850-es (!) vendégszereplésével kezdődik, s a teljesség igényével veszi végig a tényleges jazzkorszak(ok) magyar szereplőit.

Az igazán figyelemreméltó rész mindazonáltal a két CD-melléklet, azokból is inkább a korábbi, történeti (1906-1949 közötti) felvételeket tartalmazó *Liebestraum* c. korong. Ezen a Mária Terézia 32-es császári és királyi gyalogezred zenekarának felvételétől Martiny Lajos különböző formációiig mindenki szerepel, aki számít a

magyar jazztörténetben. Nem csak csemegék, hanem világszínvonalú produkciók is hallhatók a lemezen. Az In A Persian Market c. másik CD pedig a második világháború utáni termésből válogat, a legendás Beamter Bubitól a Bohém Ragtime Jazz Bandig.

Melegen ajánlott!

4.400 Ft-os kupon

beváltható

a Bohém Webáruházban

2012. március 10-ig

csak a Magyar Jazztörténet című könyv vásárlásakor érvényes!
A könyv mellékletként 2 CD-t tartalmaz! A könyv és a 2 CD ára így

~~11.000 Ft~~ helyett 6.600 Ft

A Bohém Webáruházban
(<http://bohem.shopreter.hu>)
rakja be a kosarába a könyvet, s
fizetéskor írja be a Bohém
JazzMagazin kupon egyedi kódját:

BJM66